

Prædiken til Nytårsdag, d. 1. januar 2024, Vor Frue Kirke, København.

Godt nytår. Det er den første dag i det nye år. Det er kun formiddag, og året er lige nøjagtigt begyndt. Og sikke et nytår! Nu skal vi have en ny konge om 14 dage!

Hvor er det godt, at vi begynder det hele med en gudstjeneste, og så er evangelieteksten endda Fadervor. Den bøn mange af os har bedt fra vi var ganske små.

Selv lærte jeg faktisk først Fadervor i skolen. I 3. klasse. Jeg er ellers døbt som spæd og vi havde det godt med kirken og præsten i mit hjem – men vi bad aldrig, ikke sammen i hvert fald.

Det forstår jeg jo slet ikke, for i dag beder jeg hver dag, mange gange om dagen, sammen her i kirken, og for mig selv. Og sammen med børnene indtil de blev store nok til selv at gøre det. Bønnen er det jeg griber efter. Og hvad andet kan man egentlig? Fadervor bedes ved livets begyndelse, ved dåben, og ved livets afslutning, ved begravelsen, og ved alle ritualerne der ligger ind i mellem.

Og så kunne man måske tro, at Fadervor, bedt så mange gange, bliver rutine, den rene lorum-larum, og at det så bliver misbrug eller forkert på en eller anden måde.

Og jeg ved ikke med Jer, men for mig selv kan jeg sige, at Fader Vor bliver stærkere og stærkere, jo flere gange den bedes, og er man ukoncentreret når man beder den, så starter man jo bare forfra igen.

Fadervor kan ikke slides op.

Fader Vor er den bøn, der giver håb, eller mening, eller trøst, når ingen andre ord gør.

Ja, det er den bøn der bedes, når man ikke aner hvad man ellers skulle gøre. Det er faktisk det mest præcise jeg kan sige om, hvad Fadervor betyder for mig.

Jeg kan godt gå ligesom og tale lidt til Gud, og bede mine egne bønner. Men når jeg ikke har flere ord, så er det Fadervor jeg beder.

Derfor er det også så godt, at tidligere tiders vise fædre, tilrettelagde kirkeårets tekster således, at Matthæus' beretning om hvordan Jesus lærte sine disciple Fader Vor, netop kommer i dag, på nytårsdag.

Når altings omskiftelighed og usikkerhed kommer over os – og det gør det jo på en eller anden særlig måde for mange af os, når vi oplever et årsskifte, selvom det jo i sig selv ikke er stort andet end at et tal i årstallet skiftes ud med det næste i rækken.

Det fylder mange af os med ængstelse at tiden bliver ny, for hvad vil det nye år bringe? Hvilke sorger, bekymringer, glæder?? Både i de nære relationer, i de fjernere, nationalt og globalt?

Vi ved det ikke.

Og egentlig - heldigvis for det.

Vi kan ikke andet, end at lægge det hele i Guds hænder, i vor Faders hænder. Og stole på Gud.

Det er ikke os, der styrer det hele, det er ikke hos der er herre over alt, og derfor har vi lov til at stole på Gud.

For min egen del forsøger jeg stadig at blive bedre til det, at stole på Gud og ikke tro, at jeg kan styre det hele selv.

Men det er svært.

Det er rigtig svært.

Bekymringer, ængstelse, planlægning - fylder ofte meget i vor tilværelse.

Derfor er Fadervors tredje bøn, *ske din vilje* så stærk. Fordi den kan være svær at bede, uhyggelig svær, og *samtidig* er den en befrielse at bede.

Jesus fortæller os, i Getsemane have, at det ikke handler om at min vilje må ske, men at Guds vilje må ske, med mig og med den verden vi lever i.

Vi kan ikke gennemskue hvad der er Guds vilje og det er forkeret, hvis man uden videre går ud fra, at alt hvad der sker er udslag af netop Guds vilje.

Børn der dør, mennesker der rammes af dødelig sygdomme, naturkatastrofer, vold og forbrydelser.

Nej, det er ikke Guds vilje!

Der er også en anden vilje på færde, en ond og meningsløs vilje som vi forsager men ikke fornægter. Sådan som det er præciseret i trosbekendelsen: Vi forsager djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen.

Det er også derfor vi beder til Gud: *ske **din** vilje!*

Og det er meget forløsende og lettende at hvile i tillid til Gud, om end det ofte kun er i glimt. Ja, det er vel egentlig det, det meste handler om her i livet, at slippe kontrollen og stole på Gud. Hvad andet kan man også gøre?

Lær os at holde tal på vore dage, så vi får visdom i hjertet. Skriver salmisten, som vi hørte det fra alteret.

Jeg tror det betyder, at vi skal forsøge at gøre os *umage* med hver dag. Prøve at lade være med at sjuske med dagene, og huske at gøre det, der skal gøres, selvom vi jo regner med, at vi har masser af dage tilbage. Vi skal prøve at gøre os *umage* med, at tale ordentligt til vore nærmeste, til at gøre det, som vi så gerne vil have gjort, til at være taknemmelige over alt det vi har. Måske er det det, der menes når salmisten skriver: lær os at holde tal på vore dage, så vi får visdom i hjertet.

Lær os at gøre os *umage* med hver eneste dag, og hjælp os med at forstå, at alt får vi af Gud.

Jeg er fuldstændig med på, at vi ikke hver dag kan gå rundt og være glade og jubelkristne og bare taknemmelige. Det er så skrækkeligt tydeligt for os at menneskelivet er sårbart og udsat. Vi lever på dødens vilkår.

Tilfældigheden er også en spiller der er tilstede, hvordan det end kan være, nu Gud er en almægtig Gud. Ja, der er virkelig meget jeg ikke forstår.

Og! jeg tror på, at det alligevel ender godt.
For påskemorgen *kom* med opstandelsens liv og lys.
Derfor kan vi bede: *Din vilje ske.*

"Herre, du har været vor bolig
i slægt efter slægt.
Før bjergene fødtes,

før jorden og verden blev til,
fra evighed og til evighed er du Gud."

Og vi mennesker, vi er her så kort.. og kan ikke regne med noget.
Som Paulus siger:

I er jo kun en tåge, som ses en kort tid og så svinder bort.

Det nye år ligger der endnu som uberørt. Hvad vil året bringe?
Vi ved det som sagt ikke; men vi kan her ved årsskiftet tilslutte os
salmistens bøn:

"Lær os at holde tal på vore dage, så vi får visdom i hjertet."

Lær os at være i dagene; både de lyse og lette og de mørke og
tunge; lær os at vinde glæde og overskud af de lette dage; og
visdom og dybde af de svære. Lær os, at gøre os umage med hver
dag.

"Lær os at holde tal på vore dage, så vi får visdom i hjertet" – Hos
Jesus får vi helt konkret hjælp til, hvordan.

Fordi vi får Fadervor.

Hver gang, vi beder den bøn - rækker vi hånden ud mod Gud, og
beder Ham slå følge med os i vores liv - med den bøn inviterer vi
det evige ind i vore foranderlige liv - med den bøn kan vi, sammen
med alle de mennesker vi lever sammen med, vandre ind i de nye
ukendte dage - og vide, at hvordan det end går - så ender det godt
og i Guds hånd.

Det var så den første prædiken her i vores kirke i dette nye år. Nu
er vi begyndt, og vi aner ikke hvad der kommer til at ske. Uanset
så må vi række ud mod Gud Far, i bøn, igennem resten af vores
dage. Og. Komme her hen i kirken, og lytte til den helt store
rigdom, Guds Ord, evangeliet til os – som evig og altid er og
bliver et godt budskab.

For uanset om vi griber meget eller lidt ind i andres liv, eller hvad vi vælger for os selv, så er vi ikke punktet, der holder verden oppe - eller nede. Vi er ikke verdens centrum. Heldigvis da. Det er Kristus.

Derfor kan vi med fortrōstning og åbent sind bede:
Herre, vi takker dig,
fordi vi går ud af det gamle år,
frie i din nåde
og bundet i kærlighed
til dig og vor næste.
Bliv hos os med din velsignelse,
og giv os styrke til at leve
efter din vilje i det år der netop er begyndt.

Godt og glædeligt og velsignet nytår og stol på Gud!
I Jesu navn,
Amen.